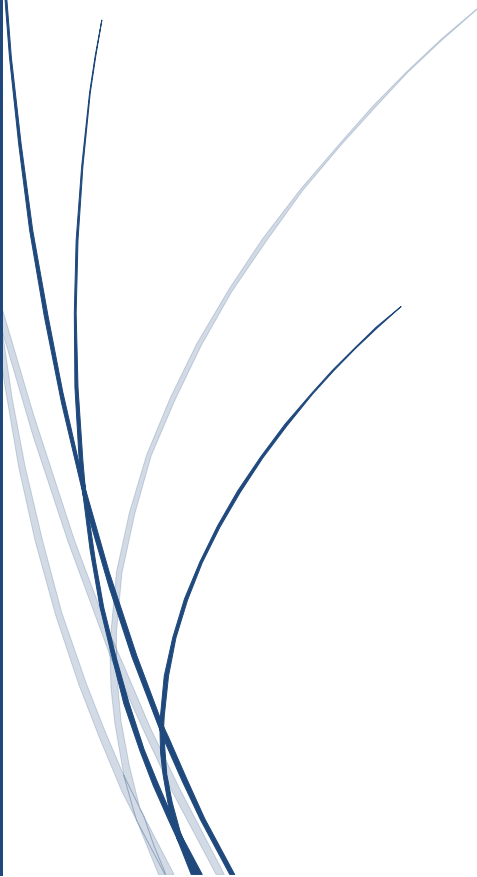

28-10-2026

Vredesplan Rusland/Oekraïne v. 1.3
EEN GEFASEERD AKKOORD
VOOR HET BEËINDIGEN VAN
DE OORLOG TUSSEN
RUSLAND EN OEKRAÏNE

Keimp Pijpstra & Novi

Inhoud

Leeswijzer en kernkeuzes	3
Bronnenmethode en beperkingen	3
Preamble.....	3
Artikel 1 — Doel, reikwijdte en beginselen	4
Artikel 2 — Wapenstilstand en vastlegging van de militaire contactlijn	4
Artikel 3 — Onafhankelijke monitoring en verificatie	4
Artikel 4 — Incidenten, schendingen en escalatiebeheersing.....	5
Artikel 5 — Veiligheidsgaranties voor Oekraïne	5
Artikel 6 — Russische veiligheidseisen en wederzijdse risicobeperking.....	6
Artikel 7 — Territoriale geschillen en status van bezet gebied	6
Artikel 8 — Humanitaire maatregelen en vermiste personen.....	7
Artikel 9 — Bescherming van burgers en kritieke infrastructuur	7
Artikel 10 — Sancties en economische maatregelen	7
Artikel 11 — Bevroren activa, herstelbetalingen en wederopbouw	8
Artikel 12 — Geschillen over uitleg en uitvoering	8
Artikel 13 — Gezamenlijke uitvoeringscommissie.....	8
Artikel 14 — Gefaseerde uitvoering en evaluatie.....	9
Artikel 15 — Inwerkingtreding, duur en wijzigingen	9
Drie scenario's als de oorlog voortduurt	9
Scenario A — Langdurige uitputtingsoorlog.....	9
Scenario B — Escalatie en groter internationaal risico.....	9
Scenario C — Verschuiving van de militaire of politieke balans	9
Lessen uit de scenario's	10
Slotverklaring	10
Bronnenbijlage — gecontroleerde openbare bronnen	11
Bronnencontrole: wat is wel en niet vastgesteld?.....	12
Openstaande punten voor juridische en diplomatieke toetsing	12

EEN GEFASEERD AKKOORD VOOR HET BEËINDIGEN VAN DE OORLOG TUSSEN RUSLAND EN OEKRAÏNE

Vredesplan Rusland/Oekraïne v. 1.3

Werkdocument met gecontroleerde bronnenbasis

28 oktober 2026

UITGANGSPUNT

Een einde aan de gevechten op basis van de militaire werkelijkheid, met haalbare wederzijdse verplichtingen en zonder vooraf de juridische status van bezet gebied vast te leggen.

Status: analytisch discussievoorstel

Dit document is geen officieel voorstel van een regering en is niet door Rusland, Oekraïne of andere staten aanvaard. Het bevat ontwerpkeuzes die verdere juridische, militaire, diplomatieke en politieke toetsing vereisen.

Leeswijzer en kernkeuzes

Versie 1.3 herschrijft versie 1.2 met een expliciete bronnenbasis. Feitelijke en juridische uitgangspunten zijn gekoppeld aan officiële primaire bronnen of openbare institutionele richtlijnen. De concrete artikelen hieronder zijn voorstellen van de auteur en worden niet door die bronnen als geheel onderschreven.

De kernkeuzes zijn:

- De tijdelijke militaire contactlijn is uitsluitend een uitvoeringsinstrument voor de wapenstilstand en geen internationale grens.
- Een wapenstilstand gaat pas in wanneer het toezicht, de crisiscontacten en de eerste veiligheidsafspraken operationeel zijn.
- Veiligheidsgaranties moeten vooraf schriftelijk zijn uitgewerkt; politieke steunbetuigingen alleen zijn onvoldoende.
- Oekraïne wordt niet verplicht tot eenzijdige ontwapening en behoudt zijn recht op zelfverdediging volgens het internationaal recht.
- Sancties, bevroren activa, mogelijke herstelbetalingen en wederopbouw worden juridisch van elkaar onderscheiden.
- Een melding van een schending is niet hetzelfde als een bewezen schending; incidenten worden onafhankelijk onderzocht.
- Bronnen ondersteunen beginselen en ontwerpkeuzes, maar bewijzen niet dat een van de partijen dit plan zal aanvaarden.

Bronnenmethode en beperkingen

De bronnenbijlage onderscheidt: (A) primaire juridische teksten; (B) officiële beleidsverklaringen; (C) institutionele richtlijnen en analyses. Een officiële verklaring is bewijs van wat de betrokken instantie of ondertekenaars publiekelijk hebben verklaard, niet automatisch bewijs dat alle aangekondigde maatregelen juridisch bindend of uitgevoerd zijn.

Alle hieronder opgenomen links zijn gecontroleerd via openbare zoekresultaten of officiële publicatiepagina's. De bronnen zijn online raadpleegbaar op de peildatum van dit document; beschikbaarheid kan later veranderen. Dit is geen formeel juridisch advies. Voor gebruik als onderhandelingsdocument is toetsing door deskundigen in internationaal recht, militair operationeel beleid en diplomatie noodzakelijk.

Preamble

Rusland en Oekraïne, hierna gezamenlijk aangeduid als de partijen, worden uitgenodigd een gefaseerde regeling te overwegen die het actieve geweld beëindigt, burgers beschermt, het risico op hervatting van de oorlog verkleint en ruimte laat voor onderhandelingen over onopgeloste politieke en territoriale geschillen.

De regeling steunt op het VN-Handvest, waaronder het beginsel dat internationale geschillen vreedzaam moeten worden opgelost en het verbod op dreiging met of gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of politieke onafhankelijkheid van een staat. Het VN-Handvest erkent tevens het inherente recht op individuele en collectieve zelfverdediging wanneer een gewapende aanval plaatsvindt (artikelen 2 en 51). [B1]

De partijen erkennen dat het internationaal humanitair recht van toepassing blijft en onder meer burgers, gewonden, medisch personeel en krijgsgevangenen beschermt. Een wapenstilstand vervangt die verplichtingen niet. [B2]

De partijen streven naar een regeling die niet vereist dat de juridische status van bezette gebieden vóór het staken van de gevechten definitief wordt beslist. Dit uitstel verandert op zichzelf geen internationaal erkende grens en verleent geen soevereiniteit.

Artikel 1 — Doel, reikwijdte en beginselen

- 1.1 Het akkoord beoogt de actieve gevechten te beëindigen, incidenten beheersbaar te maken, humanitaire maatregelen uit te voeren en onderhandelingen over resterende geschillen mogelijk te maken.
- 1.2 Het akkoord doet geen afbreuk aan verplichtingen uit het VN-Handvest, het toepasselijke internationaal humanitair recht, internationale mensenrechtenverplichtingen of andere toepasselijke regels van internationaal recht.
- 1.3 De overeenkomst is een voorgesteld kader. De deelnemers, geografische reikwijdte, definities, uitzonderingen en uitvoeringsregels moeten in de definitieve tekst worden vastgesteld.
- 1.4 Geen bepaling mag worden uitgelegd als automatische erkenning van annexatie, afstand van juridische aanspraken of een algemene amnestie voor internationaalrechtelijke schendingen.

Artikel 2 — Wapenstilstand en vastlegging van de militaire contactlijn

- 2.1 Op een schriftelijk overeengekomen tijdstip (Tijdstip T) staken de partijen de in de definitieve overeenkomst omschreven offensieve militaire operaties. De overeenkomst moet expliciet aangeven welke handelingen onder het verbod vallen, waaronder grondaanvallen, artillerie- en raketaanvallen, offensieve droneaanvallen en aanvallen op doelen op het grondgebied van de andere partij.
- 2.2 Voor luchtvaart, maritieme activiteiten, elektronische oorlogsvoering, mijnen en kritieke infrastructuur komen partijen aanvullende operationele regels overeen. Onbedoelde incidenten worden behandeld via de procedure in artikel 4.
- 2.3 Binnen 72 uur na Tijdstip T leveren partijen de overeengekomen gegevens over posities en relevante zware wapensystemen aan de toezichtsmissie. De precieze gegevenscategorieën en veiligheidswaarborgen worden vooraf vastgesteld.
- 2.4 De toezichtsmissie legt de feitelijke contactlijn vast op een kaart. Deze lijn dient uitsluitend voor de uitvoering en controle van de wapenstilstand en bepaalt niet de internationale grens, soevereiniteit of uiteindelijke territoriale regeling.
- 2.5 Beide partijen wijzen 24-uurscontactpunten aan en melden vooraf omschreven risicovolle verplaatsingen volgens een overeengekomen protocol. De regels moeten uitvoerbaar zijn en mogen geen informatieverplichting creëren die een partij onmiddellijk blootstelt aan een aanval.
- 2.6 De wapenstilstand treedt niet in werking voordat de toezichtsmissie, contactkanalen en de eerste veiligheidsafspraken voldoende operationeel zijn. De criteria voor operationele gereedheid worden vooraf schriftelijk vastgesteld.

Bronbasis: VN-richtlijnen voor bemiddeling bij wapenstilstanden benadrukken dat ieder bestand contextspecifiek is en dat monitoring en verificatie zorgvuldig moeten worden ontworpen. [B3]

Artikel 3 — Onafhankelijke monitoring en verificatie

- 3.1 Partijen verzoeken een overeengekomen internationale instantie of een speciaal ingestelde multinationale missie toezicht te houden. De keuze mag niet als vanzelfsprekend worden beschouwd: mandaat, toestemming, toegang, financiering, bescherming van personeel en beschikbare middelen moeten vooraf zijn geregeld.
- 3.2 De missie krijgt een onafhankelijk mandaat om incidenten te registreren, onderzoek te verrichten, gebruik te maken van rechtmatig beschikbare technische gegevens, informatie te vragen en periodieke rapporten te publiceren. Zij vermeldt ook wanneer toegang wordt geweigerd of gegevens ontbreken.

3.3 De missie onderscheidt: (a) bevestigde schendingen; (b) aannemelijke maar niet bevestigde schendingen; en (c) incidenten waarvoor onvoldoende bewijs bestaat. De definitieve methodiek, bewijsstandaard en beroeps- of herbeoordelingsprocedure worden in een bijlage uitgewerkt.

3.4 Geen van beide partijen kan eenzijdig rapportages wijzigen of blokkeren. De missie beschermt bronnen en operationele gegevens waar dat noodzakelijk is, maar publiceert voldoende informatie om haar conclusies controleerbaar te maken.

3.5 De missie is geen automatisch handhavingsorgaan. Haar mandaat en eventuele bevoegdheid om geweld te gebruiken zijn afzonderlijke juridische en politieke kwesties. De VN vermeldt voor traditionele vredeshandhaving de beginselen van toestemming van de belangrijkste partijen, onpartijdigheid en niet-gebruik van geweld behalve in zelfverdediging en ter verdediging van het mandaat. [B4]

3.6 Bij weigering van toegang, structurele belemmering of vernietiging van bewijs wordt dit afzonderlijk gerapporteerd en wordt de crisisprocedure in artikel 4 geactiveerd.

Artikel 4 — Incidenten, schendingen en escalatiebeheersing

4.1 Iedere partij kan een incident melden via een permanent contactpunt. De melding bevat waar mogelijk tijd, locatie, type incident en beschikbaar bewijs.

4.2 Bij een ernstig incident start de missie zo spoedig mogelijk een onderzoek. Partijen bewaren relevant bewijs, staan overeengekomen inspecties toe en onthouden zich van bewuste vervalsing of vernietiging van bewijs.

4.3 Bij een ernstig incident vindt binnen 24 uur crisisoverleg plaats. Het overleg heeft tot doel verdere aanvallen te voorkomen en de naleving te herstellen, zonder vooruit te lopen op de uitkomst van het onderzoek.

4.4 Vooraf overeengekomen reacties kunnen bestaan uit het beëindigen van een activiteit, aanvullende inspectie, tijdelijke beperkingen op specifieke risicovolle handelingen, openbare rapportage en gerichte diplomatieke of economische maatregelen door staten die daartoe bevoegd zijn.

4.5 Een onbevestigde beschuldiging is op zichzelf geen voldoende grond voor een nieuwe offensieve operatie. Dit laat het toepasselijke recht op zelfverdediging onverlet; een beroep daarop blijft onderworpen aan het internationaal recht.

4.6 Ernstige of herhaalde schendingen leiden tot een vooraf vastgelegde beoordeling door de uitvoeringscommissie en de garantielanden. De reactie moet gericht, proportioneel en juridisch uitvoerbaar zijn. Er bestaat geen automatische verplichting om bij iedere schending het volledige akkoord te beëindigen.

Bronbasis: VN-richtlijnen over wapenstilstanden ondersteunen het vooraf ontwerpen van verificatie- en uitvoeringsmechanismen; het VN-Handvest vormt de juridische basis voor vreedzame geschillenbeslechting en zelfverdediging. [B1, B3]

Artikel 5 — Veiligheidsgaranties voor Oekraïne

5.1 De veiligheidsgaranties worden uiterlijk bij de inwerkingtreding van de wapenstilstand vastgelegd in afzonderlijke schriftelijke instrumenten. Het akkoord mag niet volstaan met een belofte om de inhoud van garanties later nog te onderhandelen.

5.2 Iedere garant stelt duidelijk vast: de verplichting die hij aangaat, de gebeurtenis die de verplichting activeert, de termijn voor handelen, de beschikbare middelen, de besluitvormingsprocedure, de duur en de gevolgen van niet-naleving.

5.3 De mogelijke maatregelen omvatten, voor zover vooraf daadwerkelijk toegezegd: spoedconsultatie, inlichtingenuitwisseling, versnelde levering van defensieve middelen, luchtverdediging, logistieke en financiële steun,

aanvullende sancties en andere militaire ondersteuning. De tekst maakt expliciet onderscheid tussen automatische verplichtingen en maatregelen waarvoor nog een nationaal besluit nodig is.

5.4 Geen garantie mag een militaire interventie suggereren die de garant niet heeft toegezegd. Omgekeerd mag een staat een uitdrukkelijk aangegane verplichting niet zonder motivering als vrijblijvende politieke intentie behandelen.

5.5 Oekraïne behoudt het recht op zelfverdediging en op het aangaan van bilaterale veiligheidsrelaties. Dit akkoord verleent Rusland geen veto over de buitenlandse betrekkingen van Oekraïne.

5.6 De Paris Declaration van 6 januari 2026 is een relevante openbare beleidsbron: zij beschrijft een beoogd systeem voor monitoring, langdurige militaire steun, een mogelijke multinationale strijdmacht en verdere bindende toezeggingen bij een toekomstige Russische aanval. De verklaring zegt ook dat bindende toezeggingen nog moesten worden afgerond. Zij is dus een aanknopingspunt, geen bewijs dat alle garanties al volledig juridisch vastliggen. [B5]

5.7 Voor een multinationale strijdmacht worden afzonderlijke afspraken gemaakt over mandaat, geografische reikwijdte, commandostructuur, regels voor geweldgebruik, bescherming van personeel, financiering, duur en coördinatie met Oekraïne. Een Britse-Franse-Oekraïense intentieverklaring van 6 januari 2026 illustreert welke uitvoeringsvragen daarbij spelen; de verklaring zelf kondigt verdere afspraken aan. [B6]

Artikel 6 — Russische veiligheidseisen en wederzijdse risicobeperking

6.1 Partijen richten militaire hotlines in en komen procedures overeen voor gevaarlijke ontmoetingen in de lucht en op zee, onbedoelde grensoverschrijdingen en incidenten die een bredere escalatie kunnen veroorzaken.

6.2 Partijen onderhandelen over kennisgeving van bepaalde grote militaire oefeningen en risicovolle activiteiten nabij de contactlijn. Drempels, termijnen en gegevenscategorieën worden in een technische bijlage vastgelegd.

6.3 De maatregelen zijn bedoeld om misverstanden en onbedoelde confrontaties te beperken. Zij geven geen van beide partijen het recht de soevereine keuzes of bondgenootschappen van de andere partij te bepalen.

6.4 Eventuele afspraken over wapensystemen of militaire activiteiten moeten wederkerig, controleerbaar, militair zinvol en afzonderlijk overeengekomen zijn. Zij mogen de uitvoering van de wapenstilstand of de veiligheidsgaranties niet vertragen.

Artikel 7 — Territoriale geschillen en status van bezet gebied

7.1 De tijdelijke contactlijn is uitsluitend een militaire referentie voor de wapenstilstand. Zij vormt geen internationale grens en verleent geen soevereiniteit aan de partij die een gebied feitelijk controleert.

7.2 Geen bepaling van dit akkoord houdt op zichzelf internationale erkenning in van annexatie of een wijziging van een internationaal erkende grens. Partijen behouden hun juridische standpunten voor zover deze verenigbaar zijn met het internationaal recht.

7.3 Binnen 90 dagen na Tijdstip T beginnen onderhandelingen over territoriale geschillen en daarmee verbonden veiligheids-, humanitaire en bestuurlijke vraagstukken. De termijn verplicht partijen om onderhandelingen te beginnen, niet om binnen 90 dagen een definitieve oplossing te bereiken.

7.4 Het uitblijven van een territoriale overeenkomst vormt op zichzelf geen rechtvaardiging om de oorlog te hervatten.

7.5 De partijen behandelen de rechten en behoeften van de bevolking in betrokken gebieden afzonderlijk van de uiteindelijke territoriale regeling, overeenkomstig toepasselijk internationaal recht. Nadere afspraken kunnen betrekking hebben op humanitaire toegang, familiecontacten, eigendom, documenten, medische zorg, onderwijs en vrijwillige veilige terugkeer.

7.6 Dit artikel is een ontwerpkeuze voor het onderhandelen over een tijdelijke militaire regeling. Het is geen juridische uitspraak over de status van een specifiek gebied; de definitieve tekst moet door internationaalrechtelijke deskundigen worden getoetst.

Artikel 8 — Humanitaire maatregelen en vermiste personen

8.1 Partijen geven prioriteit aan de uitwisseling van krijgsgevangenen, de terugkeer van overgebrachte of gedeporteerde kinderen, het opsporen van vermiste personen, de vrijlating of passende behandeling van onrechtmatig vastgehouden burgers, medische evacuatie en familiehereniging.

8.2 Een afzonderlijk humanitair werkplan bevat verantwoordelijke contactpunten, termijnen, verificatie en de rol van neutrale humanitaire organisaties waar toepasselijk.

8.3 Humanitaire verplichtingen zijn geen ruilmiddel voor territoriale concessies of sanctieverlichting. Zij blijven gelden ongeacht geschillen over de uitvoering van het politieke akkoord.

8.4 De Geneefse Conventies en aanvullende regels van het internationaal humanitair recht beschermen burgers en personen die niet langer deelnemen aan de vijandelijkheden, waaronder gewonden en krijgsgevangenen. [B2]

Artikel 9 — Bescherming van burgers en kritieke infrastructuur

9.1 Partijen bevestigen dat toepasselijk internationaal humanitair recht blijft gelden, waaronder de regels over onderscheid, proportionaliteit en voorzorg bij aanvallen. Een civiel object wordt niet een militair doelwit enkel omdat het strategisch of economisch belangrijk is.

9.2 Partijen stellen een protocol op voor energievoorzieningen, waterinfrastructuur, ziekenhuizen, kerncentrales, dammen en andere kritieke infrastructuur. Het protocol bevat noodcontacten, meldprocedures, technische inspecties waar passend en onderzoek naar incidenten.

9.3 Partijen nemen redelijke maatregelen om uitval van essentiële diensten te voorkomen en werken, zodra de veiligheid dit toelaat, mee aan herstel.

Bronbasis: de ICRC beschrijft de Geneefse Conventies en aanvullende protocollen als kern van het internationaal humanitair recht en licht hun bescherming van burgers, medische hulpverleners en krijgsgevangenen toe. [B2]

Artikel 10 — Sancties en economische maatregelen

10.1 Inwerkingtreding van de wapenstilstand leidt niet automatisch tot opheffing van sancties. Iedere staat of organisatie beslist binnen eigen bevoegdheden en toepasselijk recht.

10.2 De betrokken staten en organisaties kunnen een gefaseerd kader overeenkomen waarin iedere mogelijke sanctieverlichting is gekoppeld aan duidelijk omschreven, verifieerbare verplichtingen.

10.3 Het kader vermeldt voor elke stap: de vereiste handeling, de manier van verificatie, de bevoegde besluitvormer, de datum van evaluatie en de mogelijke reactie op een bevestigde schending.

10.4 Herinvoering of aanscherping van sancties moet volgens toepasselijke procedures en binnen de bevoegdheden van de betrokken autoriteit plaatsvinden. Het akkoord kan niet zelf besluiten wijzigen die juridisch aan afzonderlijke staten of EU-instellingen zijn voorbehouden.

10.5 Humanitaire uitzonderingen en vergunningprocedures moeten waar nodig helder en uitvoerbaar zijn, zodat medische hulp, voedsel, water en andere rechtmatige humanitaire activiteiten niet onnodig worden geblokkeerd.

Bronbasis: de Raad van de EU beschrijft de juridische basis en werking van EU-sancties en maakt onderscheid tussen immobilisering van Russische centrale-bankactiva en het gebruik van buitengewone opbrengsten. De juridische vragen rond confiscatie van staatsactiva blijven afzonderlijk te beoordelen. [B7, B8]

Artikel 11 — Bevroren activa, herstelbetalingen en wederopbouw

11.1 Dit akkoord bepaalt niet automatisch de uiteindelijke bestemming van bevroren Russische staatsactiva of particuliere tegoeden. Eventueel gebruik van activa of opbrengsten vereist een afzonderlijke juridische regeling die rekening houdt met toepasselijk recht, eigendomsrechten, staatsimmunitet en bestaande verplichtingen.

11.2 De juridische verantwoordelijkheid voor oorlogsschade, herstelbetalingen en eventuele compensatiemechanismen wordt niet stilzwijgend beslist door de wapenstilstand. Partijen kunnen deze kwesties in een afzonderlijk proces behandelen.

11.3 Er wordt een transparant internationaal wederopbouwmechanisme ingericht met onafhankelijke financiële controle, openbare rapportages en duidelijke regels voor aanbesteding en belangenconflicten.

11.4 Prioriteiten zijn onder meer woningen, energie, water, gezondheidszorg, transport, onderwijs, mijnenruiming, herstel van landbouwgrond en de lokale economie.

11.5 De gezamenlijke Rapid Damage and Needs Assessment 5 (RDNA5), gepubliceerd op 23 februari 2026 door de Wereldbankgroep, de regering van Oekraïne, de Europese Unie en de Verenigde Naties, schat de directe schade tot en met 31 december 2025 op US\$195,1 miljard en de herstel- en wederopbouwbehoefte over tien jaar op US\$587,7 miljard. Deze cijfers zijn ramingen van die gezamenlijke beoordeling en kunnen worden bijgewerkt; zij onderbouwen de omvang van de wederopbouwopgave, niet een specifieke verdeling van aansprakelijkheid. [B9]

Artikel 12 — Geschillen over uitleg en uitvoering

12.1 Geschillen over uitleg of uitvoering worden eerst voorgelegd aan de gezamenlijke uitvoeringscommissie.

12.2 Als binnen een vooraf vastgelegde termijn geen oplossing wordt bereikt, kunnen partijen gebruikmaken van bemiddeling, conciliatie of een andere vooraf overeengekomen vreedzame procedure. Eventuele arbitrage of rechterlijke bevoegdheid vereist afzonderlijke instemming en duidelijke regels.

12.3 De commissie beslist niet over soevereiniteit of de definitieve status van betwiste gebieden.

12.4 Geen geschillenprocedure schort automatisch de wapenstilstand of humanitaire verplichtingen op.

Bronbasis: artikel 33 van het VN-Handvest noemt onder meer onderhandeling, onderzoek, bemiddeling, conciliatie, arbitrage en rechterlijke beslechting als vreedzame middelen. [B1]

Artikel 13 — Gezamenlijke uitvoeringscommissie

13.1 Er wordt een gezamenlijke uitvoeringscommissie ingesteld met vertegenwoordigers van Rusland, Oekraïne en de staten of organisaties die formeel aan het betreffende onderdeel deelnemen. De Verenigde Staten en Europese staten kunnen deelnemen voor zover zij instemmen met hun rol.

13.2 De commissie volgt termijnen, coördineert technische en humanitaire werkzaamheden, bespreekt rapporten van de toezichtsmissie en publiceert periodieke voortgangsrapporten.

13.3 De onafhankelijke toezichtsmissie behoudt haar eigen rapportagefunctie en kan niet door de commissie worden opgedragen bevindingen te wijzigen.

13.4 Stemregels, quorum, vertrouwelijkheid, publicatie en omgang met belangenconflicten worden vooraf vastgelegd. De commissie kan geen verplichtingen opleggen aan niet-deelnemende staten.

Artikel 14 — Gefaseerde uitvoering en evaluatie

Fase I — vóór en tijdens de eerste 72 uur: bevestiging van Tijdstip T; activering van hotlines; operationele gereedheid van de toezichtsmis­sie; aanlevering van overeengekomen positiegegevens; start van humanitaire procedures.

Fase II — binnen 30 dagen: eerste openbare evaluatie van de monitoring; vaststelling van aanvullende technische protocollen; rapportage over humanitaire maatregelen; inventarisatie van urgente infrastructuurnoden.

Fase III — binnen 90 dagen: begin van territoriale onderhandelingen; eerste plan voor wederopbouw en financiering; evaluatie van naleving en toezicht; aanpassing van technische procedures op basis van geconstateerde tekortkomingen.

Gedurende het eerste jaar vindt ten minste iedere 90 dagen een evaluatie plaats. Technische wijzigingen worden schriftelijk overeengekomen en veranderen niet automatisch de territoriale status, de veiligheids­garanties of de fundamentele verplichtingen.

Artikel 15 — Inwerkingtreding, duur en wijzigingen

15.1 Het akkoord treedt in werking nadat de partijen schriftelijk hebben ingestemd en de noodzakelijke nationale of institutionele procedures zijn afgerond. De definitieve tekst bepaalt de datum en wijze van inwerkingtreding.

15.2 Het akkoord geldt voor onbepaalde duur, tenzij partijen een andere regeling overeenkomen. Wijzigingen zijn uitsluitend geldig volgens de schriftelijke procedure die in de definitieve tekst is vastgelegd.

15.3 Beëindiging, opschorting of terugtrekking wordt geregeld volgens vooraf overeengekomen bepalingen en toepasselijk internationaal recht. Een geschil over één onderdeel beëindigt niet automatisch alle overige verplichtingen.

15.4 De humanitaire verplichtingen en andere toepasselijke verplichtingen uit internationaal recht blijven gelden, ongeacht een geschil over uitvoering of voortzetting van het akkoord.

Drie scenario's als de oorlog voortduurt

Scenario A — Langdurige uitputtingsoorlog

De frontlijn verandert beperkt, terwijl beide partijen mensen, materieel en economische capaciteit blijven verliezen. De uitkomst hangt af van mobilisatie, productie, externe steun, luchtverdediging, munitievoorraden en binnenlandse draagkracht. Een langdurige oorlog kan onderhandelingsruimte verkleinen doordat beide partijen blijven hopen dat de tijd in hun voordeel werkt.

Scenario B — Escalatie en groter internationaal risico

Aanvallen op infrastructuur, incidenten nabij NAVO-grondgebied, sabotage of een foutieve toeschrijving kunnen tot een bredere crisis leiden. Dit betekent niet automatisch een rechtstreekse NAVO-Ruslandoorlog, maar kan de kans op misrekening vergroten. Hotlines, onderzoek en vooraf afgesproken crisisprocedures zijn daarom zinvol, ook als zij het conflict niet op zichzelf oplossen.

Scenario C — Verschuiving van de militaire of politieke balans

Een van de partijen kan tijdelijk voordeel behalen, of beide partijen kunnen door verliezen en uitputting meer openstaan voor onderhandelingen. Geen van deze uitkomsten kan vooraf met zekerheid worden voorspeld. Een plan moet daarom

bruikbaar zijn bij verschillende machtsverhoudingen en mag niet uitsluitend steunen op de verwachting dat één partij snel zal instorten.

Lessen uit de scenario's

- De wapenstilstand moet niet afhankelijk zijn van een definitieve territoriale oplossing.
- Veiligheidsgaranties moeten concreet zijn voordat Oekraïne onomkeerbare concessies zou doen.
- Controle en incidentafhandeling moeten vóór het ingaan van het bestand worden georganiseerd.
- Een voorbereid akkoord kan helpen voorkomen dat een crisis tot haastige, onduidelijke afspraken leidt.

Slotverklaring

Een wapenstilstand is niet hetzelfde als volledige vrede. Zij beëindigt niet automatisch de territoriale geschillen, de politieke tegenstellingen of de gevolgen van de oorlog. Zij kan wel het begin vormen van een proces waarin partijen afzien van het gebruik van oorlog om politieke uitkomsten af te dwingen en de resterende geschillen langs vreedzame weg behandelen.

De geloofwaardigheid van dit akkoord hangt niet af van de belofte dat er nooit meer een conflict zal ontstaan. Zij hangt af van controleerbare afspraken, geloofwaardige veiligheidswaarborgen, concrete gevolgen bij niet-naleving en de bereidheid van betrokken landen om hun toezeggingen daadwerkelijk uit te voeren.

Dit document is een analytisch discussievoorstel. Het is geen officiële diplomatieke tekst, geen juridisch advies en geen voorspelling dat partijen het zullen aanvaarden.

Bronnenbijlage — gecontroleerde openbare bronnen

De bronnen hieronder zijn geselecteerd omdat zij officiële juridische teksten, institutionele richtlijnen of expliciete openbare beleidsverklaringen bevatten. De beschrijving bij iedere bron geeft aan waarvoor zij in dit document wordt gebruikt en welke conclusies zij niet rechtvaardigt.

B1. United Nations Charter (full text) — United Nations. officiële verdragstekst.

<https://www.un.org/en/about-us/un-charter/full-text>

Gebruik in dit plan: Juridische basis voor vreedzame geschillenbeslechting (artikel 33), het verbod op dreiging met of gebruik van geweld (artikel 2(4)) en het recht op zelfverdediging (artikel 51). De tekst ondersteunt deze rechtsbeginselen, niet iedere specifieke ontwerpkeuze in dit voorstel. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B2. Geneva Conventions and the law — International Committee of the Red Cross (ICRC). officiële juridische toelichting.

<https://www.icrc.org/en/geneva-conventions-and-law>

Gebruik in dit plan: Overzicht van de Geneefse Conventies, aanvullende protocollen en bescherming van burgers, medische hulpverleners, gewonden en krijgsgevangenen. Voor precieze juridische verplichtingen moet de toepasselijke verdragstekst en status van de betrokken partijen worden geraadpleegd. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B3. Ceasefires and Security Arrangements / Guidance on Mediation of Ceasefires — United Nations Department of Political and Peacebuilding Affairs, UN Peacemaker. richtlijn gepubliceerd in 2022; interactieve versie beschikbaar vanaf 2025.

<https://peacemaker.un.org/en/thematic-areas/ceasefires-security-arrangements>

Gebruik in dit plan: Institutionele richtlijn voor het ontwerpen, onderhandelen, uitvoeren en monitoren van wapenstilstanden. Het is deskundige begeleiding, geen bindend verdrag en geen bewijs dat een specifiek mechanisme in Oekraïne automatisch zal werken. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B4. Principles of peacekeeping — United Nations Peacekeeping. officiële uitleg.

<https://peacekeeping.un.org/en/node/132275>

Gebruik in dit plan: Legt de VN-beginselen van toestemming, onpartijdigheid en beperkt gebruik van geweld uit. Ondersteunt de waarschuwing dat een VN-vredesoperatie mandaat, toestemming en middelen nodig heeft. Dit is geen ontwerpmandaat voor een toekomstige Oekraïnemissie. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B5. Paris Declaration — Robust Security Guarantees for a Solid and Lasting Peace in Ukraine — European External Action Service / Coalition of the Willing, Ukraine and United States. 6 januari 2026; openbare officiële verklaring.

https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/paris-declaration-robust-security-guarantees-solid-and-lasting-peace-ukraine_en

Gebruik in dit plan: Openbare beleidsverklaring over voorgestelde monitoring, militaire steun, een multinationale strijdmacht en toekomstige garanties. De tekst zegt dat bindende toezeggingen nog moeten worden afgerond; hij bewijst dus niet dat alle garanties al volledig bindend of operationeel zijn. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B6. Declaration of intent on multinational forces in support of Ukraine — Government of the United Kingdom; Government of France; Government of Ukraine. ondertekend in Parijs op 6 januari 2026; gepubliceerd 7 januari 2026.

<https://www.gov.uk/government/publications/declaration-of-intent-between-the-united-kingdom-of-great-britain-and-northern-ireland-the-french-republic-and-ukraine-relating-to-the-deployment-of/declaration-of-intent-between-the-united-kingdom-of-great-britain-and-northern-ireland-the-french-republic-and-ukraine-relating-to-the-deployment-of>

Gebruik in dit plan: Voorbeeld van de intentie om een multinationale strijdmacht te ontwikkelen en van de noodzaak van verdere internationale afspraken over juridische status, operationele coördinatie en inzet. Een verklaring van intentie is niet zonder meer gelijk aan een volledig uitgewerkt operationeel akkoord. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B7. EU sanctions against Russia: questions and answers — Council of the European Union. officiële beleids- en juridische toelichting; online bijgewerkt.

<https://www.consilium.europa.eu/en/policies/sanctions-against-russia-explained/>

Gebruik in dit plan: Legt de EU-sanctieregelingen uit en onderscheidt immobilisering van Russische centrale-bankactiva van de behandeling van buitengewone opbrengsten. Het is geen volledige juridische analyse van alle mogelijke confiscatie- of herstelbetalingsopties. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B8. EU sanctions and Russia's frozen assets — European Parliament, Directorate-General for External Policies of the Union; Publications Office of the EU. 28 november 2025.

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/973b61e9-cf2b-11f0-8da2-01aa75ed71a1/language-en>

Gebruik in dit plan: Openbare onderzoeksstudie die juridische argumenten en risico's rond bevroren Russische staatsactiva, particuliere activa en mogelijke herstelbetalingen bespreekt. Dit is een analyse van het Europees Parlement, geen bindende rechterlijke uitspraak. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

B9. Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5) — World Bank Group, Government of Ukraine, European Union and United Nations. 23 februari 2026.

<https://ukraine.un.org/en/310512-world-bank-and-united-nations-and-european-union-issues-rapid-damage-and-needs-assessment>

Gebruik in dit plan: Gezamenlijke raming van schade, verliezen en herstelbehoeften tot en met 31 december 2025. De cijfers zijn ramingen en onderbouwen de omvang van de wederopbouwbehoefte; ze bepalen niet wie juridisch aansprakelijk is of wie welk bedrag moet betalen. *[Gecontroleerd: officiële openbare pagina]*

Bronnencontrole: wat is wel en niet vastgesteld?

- Echtheid: de opgenomen documenten zijn afkomstig van officiële VN-, ICRC-, EU-, Britse overheids- of gezamenlijke institutionele publicatiekanalen.
- Openbare beschikbaarheid: de links verwijzen naar openbare webpagina's of publicatierecords; sommige documenten kunnen als PDF of via een downloadlink worden aangeboden.
- Juridische status: een verdragstekst, beleidsverklaring, intentieverklaring en deskundigenrichtlijn hebben verschillende juridische gewichten. Ze worden in dit document niet als onderling uitwisselbaar behandeld.
- Inhoudelijke reikwijdte: bronnen ondersteunen alleen de omschreven beweringen. Geen enkele bron bevestigt dit gehele vredesplan of voorspelt dat Rusland en Oekraïne het zullen accepteren.
- Peildatum: 28 oktober 2026. Actuele diplomatieke standpunten, sancties en militaire omstandigheden kunnen wijzigen; hercontrole is nodig vóór externe verspreiding.

Openstaande punten voor juridische en diplomatieke toetsing

- De juridische vorm en afdwingbaarheid van iedere veiligheidsgarantie, inclusief nationale goedkeuringsprocedures.
- Het mandaat, de toestemming, de toegang, de financiering en de bescherming van de internationale toezichtsmissie.
- De formulering over de contactlijn en de verhouding tot territoriale aanspraken en bezettingsrecht.
- De juridische basis voor eventueel gebruik van bevroren staatsactiva of opbrengsten.
- De precieze regels voor beëindiging, opschorting, niet-naleving en geschillenbeslechting.